

بررسی میزان استفاده از وسایل حفاظت فردی در میان کارکنان بهداشتی درمانی شاغل در یکی از مراکز آموزشی درمانی ارومیه

مهناز محمدپوری¹، سولماز نوری**، رخساره فتح الهی**، فاطمه جعفری**

* کارشناس ارشد پرستاری، مرکز آموزشی درمانی شهید مطهری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ایران

** کارشناس پرستاری، مرکز آموزشی درمانی شهید مطهری، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ایران

مقدمه و هدف :

ارائه خدمات درمانی به بیماران همواره کارکنان بهداشتی درمانی را در معرض مواجهه با عوامل بیماریزای مختلف به ویژه پاتوژنهای منتقله از راه خون و سایر ترشحات آلوده بدن بیماران قرار می دهد. با توجه به افزایش شیوع عفونت‌های منتقله از راه خون و ترشحات بدن و وجود بیماریهای نوپدید عفونی مانند کووید 19، آنفلوآنزای پرندگان و سارس و با عنایت به این امر که کارکنان بهداشتی درمانی در خطر ابتلا به این بیماریها قرار دارند استفاده از وسایل حفاظت فردی حین مواجهه با خون و ترشحات آلوده بیماران جهت محافظت کارکنان ضروری است. این مطالعه با هدف بررسی میزان استفاده از وسایل حفاظت فردی در میان کارکنان بهداشتی درمانی شاغل در یکی از مراکز آموزشی درمانی ارومیه انجام شد.

روش کار :

در این مطالعه توصیفی از چک لیست محقق ساخته اندازه گیری میزان استفاده از وسایل حفاظت فردی که به تفکیک نوع پروسیجر و احتیاطات مبتنی بر نوع بیماری طراحی شده بود استفاده گردید. تعداد 350 موقعیت نیازمند به استفاده از وسایل حفاظت فردی در کارکنان بهداشتی درمانی شاغل در بخش های ویژه، بخش های داخلی کودکان، عفونی، نوزادان، اورژانس، و اتاق عمل در مدت یک ماه در سال 1402 مورد مشاهده قرار گرفتند. داده ها وارد نرم افزار SPSS VER 16 شد و با استفاده از آزمونهای آماری توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته ها:

نتایج نشان داد میزان رعایت حفاظت فردی در سال 1402 برابر با 65.4% بود. اتاق عمل با 80.3% بیشترین میزان رعایت، سایر بخش ها (داخلی کودکان شامل انکولوژی، هماتولوژی، جراحی، نوزادان، نورولوژی، نفرولوژی و گوارش) و بخش نوزادان با 54.3% کمترین میزان رعایت را داشتند. میزان رعایت در بخش های ویژه 60% بود. پروسیجر عمل جراحی با 94.7%، باز کردن و تعویض پانسمان دارای ترشحات با 91.7% و اسکراب یونیت بیمار با 91.3% به ترتیب بیشترین میزان رعایت را داشتند پروسیجرهای خونگیری شریانی با 33.3% و خونگیری وریدی و گرفتن IV Line با 34.6% کمترین میزان رعایت را در بین پروسیجرهای نیازمند به رعایت وسایل حفاظت فردی را داشتند. در میان گروههای حرفه ای کارشناسان اتاق عمل با 90.9% بیشترین میزان رعایت و دستیاران با 18.8% کمترین میزان رعایت را داشتند. میزان رعایت وسایل حفاظت فردی در پرستاران 59.3% و

¹ Mohamadpouri.m@gmail.com

در پزشکان 52.2% بود. نتایج آزمون آماری t-test نشان داد بین نوع پروسیجر و میزان رعایت استفاده از وسایل حفاظت فردی با $P = (0.00)$ رابطه معنی دار وجود دارد.

نتیجه گیری:

با توجه به نتایج این مطالعه میزان استفاده از وسایل حفاظت فردی در بین کارکنان بهداشتی درمانی در حد متوسط قرار دارد و از طرفی حین انجام پروسیجر رگ گیری و خون گیری وریدی و شریانی این میزان از حد متوسط پائین است و دلیل آن کم شدن مهارت کارکنان حین انجام پروسیجر رگ گیری در صورت استفاده از دستکش می باشد. به نظر می رسد تهیه دستکش های مخصوص رگ گیری که مهارت کارکنان را تحت تاثیر قرار ندهد همچنین نظارت بر عملکرد کارکنان حین انجام پروسیجرهای تهاجمی و کار با بیماران عفونی دارای اندیکاسیون رعایت احتیاطات مبتنی بر نوع بیماری می تواند باعث ارتقاء میزان رعایت استفاده از وسایل حفاظت فردی شود. همچنین ارتقاء آگاهی و تقویت نگرش های مثبت در مورد استفاده از وسایل حفاظت فردی در کارکنان بهداشتی درمانی ضروری به نظر میرسد.

کلمات کلیدی: وسایل حفاظت فردی، کارکنان بهداشتی درمانی، پروسیجرهای تهاجمی